

AIC QUE CAIC

Aquesta temporada, una mica atípica per a nosaltres, potser s'està caracteritzant per una menor visualització de tota mena de rànkings. Els anys anteriors, cada dilluns hi havia el ritual de comprar el diari Avui i contemplar, normalment amb satisfacció i amb un volum de pit més dimensionat del normal, la posició de la nostra colla dins el món casteller. Els usuaris d'internet també teníem el costum de connectar-nos a la pàgina de la Jove de Tarragona i contemplar el rànkings, sobretot la part de mitjana

3 de 9 Minyons de Terrassa
Actuació diada Xics

de punts, on érem encara més endavant. Enguany però part d'aquests costums s'han perdut, cosa que fa una mica més complicat seguir els

resultats de la resta de colles, per la qual cosa són encara més necessàries, per l'interès general, les funcions dels AIC(que caic).

L'any 2000 està marcat per un fet que determina l'actuació de les colles grans, i és el Concurs. Colles que semblaven mortes han ressuscitat per obra de la plaça de braus, colles actualment en estat letàrgic esperen que per obra del terra incorrupte de la mateixa s'alcin talment Blancaneus després del bes del príncep. En fi, la gran favorita torna a ser Vilafranca, sobretot de la seva exhibició per Sant Fèlix i la regularitat que estan mantenint. Per fer complir l'odiós tòpic de cada any que es va repetint milers de vegades (La Vella és la Vella), la CVXV sembla en disposició de donar tanta o més guerra als verds que en el darrers concurs, que després d'un inici més aviat penós es va recuperar i sembla en un estat de forma envejable. Capaçs del millor i del pitjor, la Joves de Valls també té les seves opcions, sobretot amb el seu castell insígnia d'enguany, el 4 de 9 net i alguna sorpresa que segur veurem (almenys intentar). Pel demés Fora d'això, al Concurs s'ha d'anar a gaudir i a riure de les coses que es veuen, intents al·lucinants (per penosos), tota la fauna

castellera imaginable, entesos de castells (amb màsters i postgraus) i mil i una curiositats que fan del Concurs una cita inexcusable (a pesar de la durada). Una reflexió: calen tantes colles al Concurs, si al cap i a la fi, l'interès es centra majoritàriament en unes poques colles? I una més: per què hi ha colles que no arriben al nivell mínim exigít i hi participen? És que el Concurs ha de tenir caràcter localista (Tarragona) o bé es vol que sigui de caràcter nacional? Són preguntes políticament incorrectes, però és que, amics, el món casteller té una etiqueta (i a vegades hipocresia) més que considerables.

I de novetats, poquetes: potser remarcar que algunes colles tenen més dificultats a l'hora de mantenir o superar el que ja s'havia fet, però en general es va mantenint el nivell. Colles com Figueres han fet el pilar de 6, Xicots es mantenen amb molta regularitat amb el 4 de 8 i torre de 7 i colles de nivell mitjà s'intenten superar amb més o menys sort. I cal afegir que una altra colla ha deixat d'existir, concretament els Vailets de Gelida i possiblement no serà la darrera... En fi, al proper número, el concurs i les millors diades de les colles a través de la visió dels AIC(que caic).

AIC(que caic)

